

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: JU v Č. Budějovicích
Pedagogická fakulta

Pracoviště: katedra společenských věd

Datum odevzdání posudku: 29.7.2014

Jméno a příjmení studenta: Lucie Žáčková

Obor: Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí/oponent* bakalářské práce:

Mgr. Marek Šebeš, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: „Nestíháme!“ Časový tlak a nedostatek času v soudobé společnosti

Kritéria hodnocení práce (označte vždy právě jednu z možných známek):

1. Struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

2. Metodologická a metodická stránka práce (stanovení hypotéz/cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod)

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

3. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

4. Odborná správnost – znalost problematiky (prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém)

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

---

* nehodící se škrtněte

5. Zhodnocení výsledků, naplnění cílů, aplikovatelnost v praxi

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

6. Úroveň jazykového a stylistického zpracování

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

7. Formální a grafická úroveň práce

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

Závěrečné shrnutí, komentáře, otázky k obhajobě:

Lucie Žáčková pojala svoji práci jako přehledovou studii o problematice nakládání s časem v dnešní společnosti. Snaží se hledat kořeny „temporální orientace“ soudobých (především) západních společností, poukazovat na obtíže, s nimiž se musí potýkat jejich obyvatelé (zrychlování, nedostatek času, časový tlak apod.), a na způsoby, jak jim čelit.

Hlavní problém předložené práce tkví v tom, že snaha o přehledné přiblížení zkoumaného problému není doprovázena systematičností a hloubkou vlastní analýzy. Autorka se snaží na krátké ploše bakalářské práce pojednat o příliš velkém množství skutečností, skáče od jedné k druhé a zůstává jen na povrchu zkoumaných problémů. Za zcela nezvládnutou považuji v tomto ohledu první kapitulu práce. Autorka se zde snaží mj. pojednat o dějinách filozofického zkoumání času, výsledkem jsou však pouhá slovníková hesla u jednotlivých vybraných filozofů, u nichž ani nevíme, na základě jakého klíče byli vybráni (proč chybí např. Martin Heidegger, jehož *Bytí a čas* je možná nejdůležitější filozofickou publikací o čase uplynulého století)? Z těchto „medailonků“ jsou navíc vyvozovány zcela fantaskní a vědecky nesmyslné soudy, které se snaží „naroubovat“ Augustinovu, Kantovu a Husserlovu filozofickou koncepci času na nakládání s časem v soudobé společnosti. Skutečně je autorka přesvědčena o smysluplnosti svého tvrzení, že vztah dnešní společnosti k času odpovídá Augustinově koncepci? A že by pro společnost bylo lepší, kdyby o čase přemýšlela jako Kant v *Kritice čistého rozumu*, protože by pak „nemyslela sobecky jen na sebe a zajímala se o to, jaké důsledky mohou její rozhodnutí přinášet“ (s. 10)? V další části první kapitoly nazvané *Čas a společnost* zase autorka nesystematicky přeskakuje od Durkheima a Eliase k počtu hodin, které Evropané tráví v práci, a končí popisem problému vnímání času u nezaměstnaných.

Práci chybí větší odbornost a fundovanost, díky nimž by autorka byla schopna zasadit zkoumané jevy do širších kontextů a podat jejich teoretická zdůvodnění (a koneckonců i lépe strukturovat samotný text). V seznamu literatury najdeme jen malý počet titulů, které se věnují teorii společenského zrychlování či problematice časových struktur ve společnosti a jejich proměnám – vedle Šubrtovy přehledové práce *Čas a společnost* tak postrádám některou z publikací Hartmuta Rosy, Roberta

Hassana, Johna Urryho, Dalea Southerna, ale koneckonců i Davida Harveyho a Anthony Giddense. Místo nich najdeme v práci publikace z oblasti time managementu, z nichž autorka reprodukuje doporučení ohledně toho, jak s časem správně nakládat, jak se vyhnout jeho plýtvání apod. Nic proti tomu, nicméně její text se v těchto částech stává spíše publicistickým pojednáním než odborným dílem.

Práci je naopak nutno přiznat, že je napsána poměrně čtivě a byť v ní místy najdeme některé lingvistické prohřešky (dvakrát špatně shoda podmětu s přísudkem: „děje šli za sebou“ – s.12, „respondentky měli“ – s. 37), je její celková jazyková úroveň slušná. Rovněž citace a odkazování na použitou literaturu je v pořádku a v souladu s akademickými zvyklostmi.

Navrhovaná klasifikace (výsledná známka není aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií hodnocení práce):

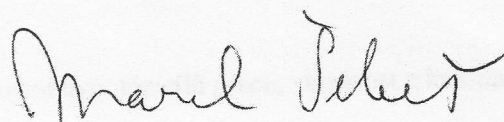
A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

V Českých Budějovicích dne 29.7.2014

Podpis vedoucího/~~recenzenta~~ bakalářské práce